

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

X. Δ.

Όταν παρουσιάσθηκε κατά πρώτην φοράν στὰς κοσμικὰς Ἀθήνας, τῆς εἶχε ἀποδοθῆ ὁ τίτλος τῆς ὥρας Ταναγραίας. Ἐνα προφίλ ἄφορον ποῦ προϋποθέτει τεχνικωτάτην σμίλην γλύπτου. Φυσιολογία ποῦ θὰ ἦτο ἀπολύτως ὠραία ἂν δὲν τῆς εἶχε ἐπιβληθῆ ἓνα ὕψος ἀλίτητον καὶ κάπως ἐξηρῶν, ἀποτέλεσμα ὑπερβολικοῦ οὐμοῦσις. Ὑπαρχουν ὁμοίως ἐλπίδες ἐλαττώσεως τοῦ ὕψους αὐτοῦ. Ἡ ἐκλεκτὴ δεσποινὶς ἐμνηστευθῆ τελευταίως, ὁ μνηστὴρ τῆς εἶνε αὐτὴ καθ' αὐτὴν ἢ ἀντίθερασις ὡς πρὸς τὸ παγετώδες ὕψος, δηλαδὴ γελαστός, ἀφελὴς, ἐκφραστικὸς, πιθανώτατα λοιπὸν νὰ ἐκπηρεασθῆ σὺνερgeticῶς ἢ ἀγαματοειδῆς φυσιολογία τῆς ἀνωτέρου δεσποινίδος καὶ ἐπομένως νὰ ἐμψυχωθῆ ἢ ὠραιότες τῆς. Εἶνε μεταξὺ τῶν ἐντέλλεσκουὲλ καὶ τὴν διακρίνει μίαν ἀνωτέρην μορφώσιν. Εἶνε ἐπιφυλακτικὴ καὶ ὁμιλεῖ μὲ ὄσους εἶνε δυνατὴν νὰ συνεννοηθῆ φιλοσοφικῶς.

H MONTAIN

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΘΕΙΩΝ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Ἡ ἐναρξὶς τοῦ Καπρὶς ποῦ ἐγίνε τὴν παρελθούσαν Πέμπτην, συντέλεισεν εἰς τὸ νὰ γίνῃ ἡ πρώτη ἐπίδειξις τῶν χειμερινῶν ἀπογευματινῶν τουαλετῶν.

— Καὶ ἐβλεπε κανεὶς νὰ παρελαύνουν βαρυτίμα μοντέλλα, φορέματα καὶ ἐπανωφόρια, καπέλλα ἐκτάκτως chic, σιλουέττες ποῦ ὑμίζαν κροκὶ τῆς «Βόγ».

— Ἐνα-ἓνα τὰ τραπέζια καταλαμβάνοντο, ἕως οὗτο ἀποτελέσθη μίαν γκαλερί ἀπὸ ψεύτικα λουλούδια καὶ κάθῃ ὁμάς κυριῶν καὶ κυριῶν ἦτο καὶ μίαν σύνθεσις ἀριστοτεχνικῆ.

— Ἀντιθέτως τὸ χορευτικὸν τετραγὼν εἶχε καταληφθῆ ἀπὸ κυρίες καὶ δεσποινίδες, ντυμένες ἀκαλαίσθητα καὶ σχεδὸν ἀτημέλητα. Κάτι φορέματα ποῦ δὲν εἶχαν κανένα νόημα, καμμιά κατεύθυνσι, οὐτε ἴχνος κοῦστ. Συναρμολογήσις ἀνταίσθητικῆ περιουσιῆς καὶ φετεινῆς μόδας. Ἄλλες φορούσιν καπέλλα, ἄλλες δὲν φορούσιν. Ἄλλες χόρευαν μὲ ταγιέ, πολλές μὲ φορέματα πρινίνας, ἄλλες μὲ ἐπανωφόρια καὶ ἀρκετὲς μὲ φορέματα κουρλοειδῆ ἐσπερῶς.

— Συμπέρασμα ὅτι ὁ ἐκλεκτός καὶ chic κόσμος, πρὸς τὸ παρόν, ἀπέχει ἀπὸ τὴν χορευτικὴν ἐπίδειξιν τῶν νταγιῶν.

— Μεταξὺ τῶν ἀποτελούσων τὴν γκαλερί, κομψότεραι ἦσαν ἡ Δις Α. Δημητριάδῃ μὲ τουαλέττα ἀπὸ κροτάλγα κα μεταξοτῆ βαθύχρυσῃ καὶ μαντῶ μὲ πυρόχρυσος γούνης, ἓνα μικρὸ καπέλλο ἀπὸ καστόρι, στο ἴδιο χρώμα, σύνολον, θαῦμα ἰδέσθαι.

— Πολὺ chic ἡ τουαλέττα τῆς Δος Δ. Κατσαρά, μὲ μισρὸν, κατὰ διαστήματα «μιάν», τὰ ὅποια ἦσαν περιτονωμένα μὲ λεπτό μέταλλο, ἀκριβῶς ὅπως στήσι κομψῆς τσάντες. Ἡ Κα Α. Μορέλλα, μὲ τουαλέττα καὶ μαντῶ μαύρα, γαρνιρισμένα μὲ «σινσιλά» τὴν διακρίνει ἓνα ἰδιαιτέρο «cachet».

— Μία ὠραιωτάτη ἐμφάνισις ἦτο τῆς γνωστῆς τρισχαριτωμένης ξένης, τῆς ὁποίας ὁ σύζυγος εἶνε μέλος τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος. Μία πικάντικη φυσιολογία, ποῦ πλαισιώνεται μὲ βαθύχρυσον μαλλιῶν, ὁ χορὸς τῆς κοίτημα. Ἡ τουαλέττα τῆς ἀπλουστάτῃ ἀπὸ βαθικώσανον ὀττομαν καὶ ἐσαφῆς σκοποζῆικο, καπέλλο στόν ἴδιον συνδυασμόν.

— Πολὺ ἐκλεκτὴ καὶ ἐνδιαφέρουσα συγκέντρωσις εἰς τὸν Παρνασσὸν τὴν παρελθούσαν Τρίτην οὗο ἐσφρατῆσθῆ ἢ ἐκατονταετηρίδος τοῦ Βαλαοῦριου.

— Ἡ ὀνὶς Διπλαράκου, ἦτις ἀπήγγειλεν μὲ θαυμαστὴν τέχνην «Τὸ κῦμα καὶ ὁ βράχος», ἔφρασε μίαν τουαλέττα ἀριστοτεχνικὴν, ὡς μίαν κοῦπ δαιμονίαν ποῦ ἐπρόδιδε τὴν παριζιάνικη προέλευσιν τῆς, ὡς χρώμα μὲθ.

— Ἡ κ. Τούμπα, ἦτις ἀπήγγειλεν ἐπίσης μὲ ἐκφρασίαν, ἔφρασε κομψωτάτην τουαλέτταν μαύρην καὶ ἀσημένια.

— Προχθὲς μαστίχα ραούτ παρὰ τῆς Διγίδι Καναλλίδῃ. Παρουρίσκοντο ἢ πρῶσβυρια τῆς Ρουμανίας Κα Ροσκά-

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Η ΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΜΥΡΜΗΓΚΙΩΝ

[Ἐκ τῶν τοῦ Φλαμαριῶν]

Θὰ σοῦ εἶνε γνωστὸν, ἀγαπητὲ ἀναγνώστα, ὅτι τὰ μυρμηγκία εἶνε τὰ σοφώτερα τῶν δημιουργημάτων ἐπὶ τῆς σφαιρας μας. Ἡ φωνὴ τῶν ὑπὸ τὴν γῆν εἶνε δολοκλήρος πολιτεία. Ὑπάρχουν τὰ μυρμηγκία ποῦ ἐργάζονται, τὰ θηλυκά καὶ γεννοῦν, οἱ πολεμιστὰ. Ἐργατικώτερον ζῶον εἶνε ἀδύνατον νὰ γίνῃ. Σοφνοοοῦνται δὲ μεταξὺ τῶν θηυσία.

Μιλοῦν τὰ μυρμηγκία ; Εἶνε ἀγνωστον. Πάντως ἡ συνεννόησις τῶν διὰ τῶν κεραιῶν τῶν εἶνε τελεία. Συναντῶνται, προσεγγίζουσι τὰς κεραιὰς τῶν καὶ ἐννοεῖ ὁ ἓνας τὸν ἄλλον θηυσία. Τὸ καθῆσιν μετὰξὺ τῶν θεωρεῖται ἐγκλημα ἀσυγχώρητον. Ἐπίσης καὶ ἡ μέθη καὶ ἡ παραλυσία καὶ νὰ ἓνα σχετικὸ γεγονός.

Ἐνας σοφὸς πῆρς μίαν μέραν ἓνα μυρμηγκίον, τὸ ἔβαλε μπρῶς σὲ μίαν σταγόνα κωνιά καὶ τὸ ἄφησε νὰ πιῇ καὶ νὰ μεθύσῃ. Τὸ μυρμηγκίον γύρισε, κατόπιν αὐτοῦ, στὴ φωνὴν τοῦ τύφλα στὸ μεθύσι. Οἱ σύντροφοι τοῦ τὸ μυρμηγκίον, ἄφησαν τὴ δουλειὰ τοῦ καὶ ἐπειδὴ δὲν μπορούσι νὰ πῶν τὰ πόδια τοῦ, τὸ μετέφεραν παρὰμῆραν νὰ κοιμηθῆ καὶ νὰ συνερθῇ.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν ὁ σοφὸς ξαναπῆρς τὸ ἴδιο μυρμηγκίον—τὸ εἶχε σηματοδομημένο—τὸ ἔβαλε πάλιν ἐμπρῶς σὲ μίαν σταγόνα κωνιά καὶ τὸ ξαναμέθυσε. Τὸ μυρμηγκίον γύρισε στὴ φωνὴν τοῦ μεθυμένου. Οἱ σύντροφοι τοῦ ἀντελήφθησαν τὴν μέθη τοῦ. Αὐτὴ τὴν φορὰ ὅμως δὲν τὸ ἐσυχώρησαν. Τὸ πῆρς πάλιν παρὰμῆραν καὶ τὸ ἀπεκέραισαν ! Οἱ πολεμιστὰ μυρμηγκίον δὲν εἶνε ἀξίον παρὰ μόνον γιὰ τὴ μάχη. Προσπαθοῦν νὰ χιπῶν τὸ κεφάλιν τοῦ ἐχθροῦ ἢ ν' ἀνεβῶν ἐπάνω στὴ ράχη τοῦ καὶ νὰ τοῦ τὸ πριονίσου. Ὑπάρχουν ὅμως κ' ἄλλα μικρὰ μυρμηγκία ποῦ γατζώνονται κατὰ τὴν μάχην στὰ πόδια τῶν μεγάλων πολεμιστῶν καὶ τοὺς τὰ κόβουσι.

Ἡ αὐτοθυσία τῶν μυρμηγκίων εἶνε μεγάλη. Ὅταν δέλουσι νὰ περάσουσι ἓνα ποτάμι, μπινοῦν στὸ νερὸ ἓνα-ἓνα, ἀλληλοκατεόμενα, φθάνουσι στὴν ἀντικρὴν ὀχθρὴ καὶ σχηματίζουσι ἓνα μίαν ζωντανὴν γεφυρὰ, μίαν ἀλυσίδα, ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος ὡς τὸ ἄλλο. Ἐπάνω στὸ ζωντανὸ αὐτὸ γεφυρὸν περνῶν αἱ χιλιάδες τῶν ἄλλων μυρμηγκίων. Καὶ οἱ ἀποτελέσαντες τὴν γεφυρὰν ; Πινοῦνται ταῖς περισσότεραις φορὰς χάριν τῆς πλειονότητος, χάριν τῶν ἄλλων !...

Καὶ νεοτραφεῖον ἔχουν ἀκόμη τὰ μυρμηγκία. Θίβουσι τοὺς νεκρούς τῶν ὄχι πολὺ μακρῶν ἀπὸ τὴν φωνὴν τοῦ. Οἱ ἐξέχοντες μυρμηγκίον, οἱ προύχοντες νὰ ποῦμε, θίβονται στὴ σειρὰ, κατὰ τάξιν. Τὸ πῆρς δὲ, ἢ πλεμπάγια, θάπτεται ἀνάκατα, χωρὶς πολὺν προσοχὴν.

Κάποιοι ἀγρότης πρόσεξε μίαν ἡμέραν ὅτι τὰ μυρμηγκία ἀνέβαιναν ἐπάνω σὲ μίαν μουριά καὶ τοῦ ἐνοχλοῦσαν τοὺς μεταξοκώληκας ποῦ εὐρίσκοντο ἐπὶ τῶν κλώνων, τραφεόμενοι μὲ μουρόφυλλα. Γιὰ νὰ διακόψῃ τὰς ἐνοχλήσεις αὐτὰς ὁ ἀγρότης, ἀλοῦψε τὸν κορμὸ τῆς μουριάς μὲ κόλλα. Τῆς δὺο ἡμέρας ἡμέρας τὰ μυρμηγκία δὲν ἐτόλμωσαν ν' ἀνεβῶν στὸ δαντρο, γιὰ νὰ μὴ κολλήσουσι στὴν κόλλα. Τὴν τρίτην ὅμως ἡμέραν, ἡ μουριά ἦταν γεμάτη ἀπὸ αὐτὰ. Τί εἶχαν κάμει ; Ἀπλοῦστα ἔπῆραν μικρὰ ἔυλαρῆκα καὶ ἄγχερα κ' ἄρχισαν νὰ τὰ κολλοῦσι στὸ κορμὸν κατὰ μῆκος αὐτοῦ, ἐπάνω στὴν κόλλα. Ἐτσι ἐσχημάτισαν γεφυρὰν κ' ἐπέφεραν !

Οἱ πολεμιστὰ μυρμηγκίον εἶνε ἀνίκανοι γιὰ ὀποιαδήποτε ἄλλη ἐργασία. Εἶνε οἱ παληκαρῶδες, οἱ λιονταρῆδες τῆς πολιτείας. Λόγω τῆς κατσκευῆς τῶν δὲν μπορούσι οὔτε τὴν τροφὴν νὰ πῶν στὸ στόμα τοῦ ! Καὶ θὰ ἐμφοῦσαν ἀπὸ τὴν πείνα, ἂν δὲν εἶχαν γιὰ τὴν ὑπηρεσία αὐτὴ τοὺς αἰχμαλώτους μυρμηγκίον ποῦ πιάνουσι στῆς μάχης. Οἱ δυστυχῆς αὐτοὶ εἴλωτες δουλεύουσι πιστὰ τοὺς πολεμιστὰδες, τοὺς βάζουσι ἀκόμη καὶ τὴν τροφὴν στὸ στόμα !...

Τὰ θηλυκὰ μυρμηγκία γεννοῦν αὐτὰ, μετὰ τὴν περὶδοον τῶν ἐρῶταν ἐπὶ 8-9 ἔτη !... (Μετὰφρασις)

νο—μια φυσιολογία ἐκτάκτως ἐνδιαφέρουσα, πλαισιωμένη μὲ ἀσημένια μαλλιῶν—ἡ ἀκαταγώνιστος συνομιλήτρια. Ἡ Κα Θ. Βελιαντῆ, τὴν ὁποίαν διακρίνει πικάντικη νοστιμολογία, ἡ Κα Πετρίδῃ, τῆς ὁποίας τὸ σύνολον καὶ ἡ σιλουέττα δίνει ἐντύπωσι ὅτι ζωντανέψῃ ἓνα φινγοῦνι Art-et-la mode. Ἡ Κα Μάγκη Τριανταφύλλου, ἓνα ἔμψυχο κομψοτέχνημα, καὶ πολλὰ ἄλλα.

Μετὰ δέκα πέντες ἡμέρας ὠρῆσθῆ ὁ γάμος γνωστοτάτης ὠραίας κροκίης καὶ ἐκτάκτως κοσμικῆς δεσποινίδος. Ὁ ἔπακουλοῦθησῃ χορὸς εἰς εὐρύστερον κύκλον κακλήμενον, αἱ ὁποῖες, ἐπὶ τῆ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ, ἐτοιμαζοῦν τουαλέττες ἀριστοτεχνικὰς.

— Προχθὲς τοῖς—ραούτ παρὰ τῆς κ. καὶ τῆς κ. Ἀποστολίδῃ. Μετ' αὐτῶν παρευρεθεισῶν ὁ κ. καὶ ἡ κ. Λάμπρου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Καλλιγὰ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Πετρίδῃ, ἡ ὀνὶς Ρικὰκη κ.τ.λ.

H MONTAIN

